

Arrest

nr. 216 054 van 30 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. VAN DOREN *loco* advocaat K. VERHAEGEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 12 mei 2017 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 16 mei 2017 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 31 mei 2017 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,6 jaar was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 2 mei 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 2 mei 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming had u op 4 april 2018 van 14.07u tot 17.43u een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS), bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, meester Halli, was gedurende het ganse persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en bent Tadzjiek van etnische origine. U bent geboren in het dorp Fatehabad van het district Surkhrod in de provincie Nangarhar. U ging naar school tot de tweede graad en baatte vervolgens een kleine winkel uit in uw dorp.

U verliet het land omwille van problemen met de taliban en uw twee ooms langs vaderszijde, A.G. en S.G.

Op 25 aqrab 1395 (15 november 2016 volgens de Gregoriaanse kalender, hierna GK) kreeg uw vader een dreigbrief van de taliban waarin ze hem ervan beschuldigden een spion te zijn. Er werd hem gevraagd zich bij de taliban aan te melden. Uw vader bleef enkele dagen binnen om vervolgens naar zijn velden in Khairabad te trekken. Uw vader keerde vervolgens niet meer naar huis, wat uw familie deed concluderen dat hij ontvoerd werd door uw twee ooms langs moederszijde die actief waren bij de taliban. Op 30 qaws 1395 (20 december 2016 GK) werd er een tweede brief afgeleverd waarin stond dat uw vader niet reageerde op de voorgaande brief en dat u zich bij de taliban moest aanmelden. Indien u weigerde zou u eveneens meegenomen worden. Op 2 jaddi 1395 (22 december 2016 GK) ging u samen met uw oom een klacht indienen tegen uw twee ooms langs vaderszijde. U verklaarde dat deze ooms werkten voor de taliban en uw vader meenamen in een poging zijn land te stelen. U liet eveneens optekenen dat deze ooms u wilden meenemen en vermoorden. U ontving een antwoord van de overheid op 5 jaddi 1395 (25 december 2016 GK) in de vorm van een brief. Er werd u meegedeeld dat de autoriteiten enkel overdag de veiligheid van de regio konden garanderen en dat uw familie voor zijn eigen veiligheid diende te zorgen. U besloot het land te verlaten. Op 19 jaddi 1395 (8 januari 2017 GK) stuurden de taliban een laatste brief, waarin ze verklaarden dat ze uw vader gevangen hielden en eisten dat u zich zou aanmelden. Indien u zou weigeren zouden uw vader en uw broers gedood worden. U bevond zich op dat ogenblik reeds in Iran.

U reisde naar België waar u aankwam op 12 mei 2017 en op 16 mei 2017 een verzoek tot internationale bescherming indiende.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de taskara van u en uw vader neer alsook een aangifte van uw problemen, een overzicht van data met betrekking tot uw problemen, drie dreigbrieven en een brief van de overheid.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bovendien moet worden gesteld dat u, overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 31 mei 2017 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonst dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige. De taskara die u in het kader van uw asielverzoek aanbrengt is niet van aard deze conclusie te wijzigen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten.

Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker om internationale bescherming of bij het ondersteunen van zijn relaas.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de onmiddellijke aanleiding vormen voor uw vertrek uit Afghanistan –drie dreigbrieven en de ontvoering van uw vader- niet overtuigen.

Vooreerst overtuigen uw verklaringen met betrekking tot de belagers van uw familie geenszins.

Wanneer het Commissariaat informeert naar de reden waarom de taliban uw vader precies viseren stelt u dat er in de dreigbrief van de taliban gezegd werd dat uw vader een spion was omdat hij vaak naar het districtscentrum ging en merkt u vervolgens op dat u in de aangifte verklaarde dat uw twee ooms langs vaderszijde, A.G. en S.G., achter de ontvoering van uw vader zaten (CGVS, p.12). Door het Commissariaat gevraagd om dit verder te verklaren stelt u dat uw ooms voorheen vaak ruzie hadden met uw vader over diens eigendom (CGVS, p.12-p.13). Wanneer het CGVS u vervolgens aanspoort om meer informatie te verstrekken over deze ruzie blijkt echter dat er slechts één discussie plaatsvond, die u overigens niet kan plaatsen in de tijd (CGVS, p.13). Voorts verklaart u, hiernaar gevraagd door het Commissariaat-generaal, dat er voorafgaand aan noch na deze discussie andere bedreigingen werden geuit tot de eerste dreigbrief (CGVS, p.13 en p.14). Gevraagd of uw ooms nog op andere wijze, naast de vroegere discussie, lieten blijken dat ze de grond wilden hebben stelt u van niet en verwijst u opnieuw naar deze ene ruzie (CGVS, p.14). Er door het Commissariaat op gewezen dat uw vader in de dreigbrieven beschuldigd wordt van spionage, er ook aan uw vader en zijn zonen gevraagd wordt om toe te treden tot de taliban en vervolgens gevraagd het verband toe te lichten tussen de inhoud van de brieven en de eenmalige discussie tussen uw vader en uw ooms komt u niet verder dan de blote bewering dat de valse beschuldiging aan het adres van uw vader enkel een voorwendsel was om uw vader te kunnen ontvoeren en stelt u tot slot dat uw ooms bij de taliban betrokken zijn (CGVS, p.14). U slaagt er dan ook niet in de betrokkenheid van uw ooms langs vaderszijde in uw vermeende problemen aannemelijk te maken noch slaagt u er in aan te geven waarom uw vader precies zou worden geviserd door de taliban. Het houdt namelijk geen steek dat de taliban een landbouwer (CGVS, p.8) enkel zouden bedreigen omwille van zijn frequente aanwezigheid in het districtscentrum.

Bovendien legt u incoherente verklaringen af met betrekking tot de ontvoering van uw vader.

Zo laat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) in uw fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling (hierna NBMV) optekenen dat uw vader in het dorp Fatehabad woont samen met uw moeder (fiche NBMV) zonder aan te halen dat uw vader ontvoerd werd door de taliban. Nog vreemder wordt het als u dient aan te geven wie uw reis betaalde en u verklaart dat uw vader hier voor zorgde (fiche NBMV). Hiermee geconfronteerd door het Commissariaat-generaal ontkent u dit gezegd te hebben en verklaart u ook voor de DVZ te hebben aangegeven dat uw oom de reis betaalde (CGVS, p.21). Het louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen volstaat echter geenszins om deze incoherente verklaringen opnieuw in overeenstemming te brengen. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook op ernstige wijze.

Ook uw verklaringen met betrekking tot het tijdstip van de ontvoering doen bijkomende vragen rijzen. Daar waar u bij de DVZ aangeeft dat uw vader ontvoerd werd op 26 aqrab 1395 (16 november 2016 GK), precies één dag na de eerste dreigbrief, stelt u voor het Commissariaat-generaal dat uw vader ongeveer zeven dagen na de dreigbrief ontvoerd werd (DVZ, punt 5 en CGVS, 12). Gezien de ernst van de gebeurtenis mag er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u op een coherente wijze kan aangeven of uw vader de volgende dag, al dan niet na enkele dagen in uw woning verbleven te hebben, door de taliban

werd meegenomen. De vaststelling dat u hier niet in slaagt ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw problemen bijkomend.

Tot slot legt u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de verblijfplaats van uw vader op het ogenblik dat u met uw oom langs moederszijde een aangifte deed van jullie problemen. Uit uw verklaring voor de DVZ en het CGVS blijkt dat u de aangifte van uw problemen deed in de maand jaddi 1395 (21 december 2016 tot 19 januari 2017 GK), nadat uw vader ontvoerd werd (DVZ, punt 5 en CGVS, p.12). Ook uit de door u neergelegde aangifte blijkt dat uw vader op dat ogenblik reeds ontvoerd was. Bovenstaande vaststellingen zijn echter niet te rijmen met uw verdere verklaringen voor het Commissariaat in dit verband. Wanneer het Commissariaat-generaal informeert naar de tijd tussen de ontvoering van uw vader en de aangifte stelt u namelijk dat uw vader nog thuis was toen u en uw oom de klacht gingen indienen (CGVS, p.17). Vervolgens door het CGVS gevraagd of uw vader al ontvoerd was toen u een klacht ging indienen bij het districtshuis stelt u van niet en verklaart u dat uw vader nog thuis verbleef (CGVS, p.17). Van een persoon wiens vader ontvoerd werd door de taliban mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij op een coherente wijze kan aangeven of zijn vader nog in zijn huis verbleef op het ogenblik dat er een klacht wordt ingediend bij de autoriteiten over de recente gebeurtenissen.

Tot slot dient te worden vastgesteld dat u incoherente verklaringen aflegt met betrekking tot de verkregen steun van de overheid.

Zo verklaart u voor het Commissariaat dat uw familie beschermd werd door de overheid na ontvangst van de eerste dreigbrief doch er later van op de hoogte werden gebracht dat de overheid 's nachts niet meer voor jullie veiligheid kon instaan (CGVS, p.18). Dit strookt niet met de door u neergelegde brief van de Afghaanse autoriteiten waarin vooreerst wordt verwezen naar de algemene strijd in uw regio en vervolgens wordt aangegeven dat het nutteloos is uw familie te helpen aangezien uw belagers reeds gevlucht zouden zijn op het ogenblik dat de troepen uw woning bereiken. Er wordt u vervolgens aangeraden om in te staan voor uw eigen veiligheid. Het mag bovendien verbazen dat u voor de DVZ (DVZ, punt 5) noch in uw relaas voor het Commissariaat (CGVS, p.12) aanhaalt dat uw familie vanaf de eerste dreigbrief van 's morgens tot 's avonds werd bewaakt en dit pas later in het persoonlijk onderhoud vermeldt. Bijkomend wordt er ook pas in de laatste dreigbrief verwezen naar uw contact met de autoriteiten, hetgeen de geloofwaardigheid van uw beweringen met betrekking tot de verkregen steun bijkomend aantast.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u uw voorgehouden problemen met de taliban geenszins aannemelijk weten te maken. De vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan u dan ook worden toegekend.

De door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten wijzigen bovenstaande conclusie niet. Documenten hebben immers enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Uw taskara noch de taskara van uw vader tonen de problemen die u Afghanistan deden verlaten aan. Bovendien dient wat deze documenten betreft te worden vastgesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom maar slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Surkhrod te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad van 20 februari 2018 en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. Dit geldt eveneens voor de stad Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart provinciaal district vormt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Jalalabad echter groter is dan de districtsgrenzen aanduiden. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad liggen in de omliggende districten Behsud, en Surkh Rod, respectievelijke ten noorden en ten westen van de stad Jalalabad. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie, plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict-gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende dorpen doen opgaan in een grootstedelijk gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt. De wijken die een buitenwijk vormen van de stad Jalalabad, maar de jure in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de typologie van het geweld in de districten Jalalabad, Behsud en Surkhrod gelijklopend is. In alle drie de districten kan het gros van het geweld toegeschreven worden aan de taliban of ISKP. Het geweld in is voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van aanslagen met berrmbommen (IED's), mijnen en andere explosieven. Daarnaast vonden er ook enkele complexe aanslagen plaats.

Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afgaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden.

Hoewel het geweld in de drie districten voornamelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is niet van dien aard dat het inwoners van Jalalabad, Behsud of Surkhrod dwingt hun woonplaats te verlaten. De drie districten blijken daarentegen een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ISKP actief is in de provincie Nangarhar, en er de taliban en ANSF bestrijdt. ISKP is openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Het CGVS benadrukt dat aan asielzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Niettegenstaande er zich in de het district Surkhrod met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Surkhrod actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Surkhrod aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Surkhrod. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna "Vreemdelingenwet"), artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (KB van 11 juli 2003), artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming. (hierna "Kwalificatierichtlijn"), artikel 10 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (Procedurerichtlijn), van de samenwerkingsplicht, de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidplicht als beginselen van behoorlijk bestuur."

Verzoeker gaat in op de motivering in de bestreden beslissing inzake de subsidiaire beschermingsstatus en geeft een uiteenzetting over de toepasselijke bepalingen. Hij meent dat hem ten onrechte de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd omdat zijn dorp Fatehabad "wel degelijk onveilig is en hij er om die reden niet kan naar terugkeren".

Verzoeker geeft aan dat de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst erg volatiel en precair is en dat de kern van het conflict in Afghanistan zich onder meer in zijn provincie Nangarhar situeert. Hij citeert hierbij uit de COI Focus *“Afghanistan. Veiligheidssituatie in Jalalabad”* van Cedoca van 20 februari 2018, uit het EASO *“COI Report. Afghanistan: Security situation”* van december 2017 en de update van mei 2018. Uit deze laatste informatie blijkt dat de graad van ernst van het conflict in verzoekers regio in de laatste maanden alleen maar is toegenomen. Verzoeker stelt dat: *“Het is in deze context van een land in actief conflict en uiterst onstabiele veiligheid dat de situatie in verzoekers regio van herkomst moet worden beoordeeld. Gezien deze context, gezien het feit dat Nangarhar behoort tot het kerngebied van het Afghaans conflict en gezien tot voor kort subsidiaire bescherming werd toegekend aan personen afkomstig uit verzoekers district - wat aantoonde dat enige veiligheid hoe dan ook precair is-, is voorzichtigheid en enige terughoudendheid om regio's als veilig te beschouwen geboden.”* Verzoeker gaat verder, onder verwijzing naar de EASO-rapporten, in op de veiligheidssituatie in zijn district Surkhrod en meent dat dit district één van de onveiligste is in Nangarhar en voor minstens de helft onder controle staat van de taliban.

Verzoeker wijst er vervolgens op dat uit objectieve informatie blijkt dat zijn dorp Fatehabad gelegen is in de nabijheid van het district Khogyani en zich aldus op enkele kilometers bevindt van grondgebied dat onder controle staat van de taliban en waar IS aanwezig is. Hij benadrukt dat *“de aanwezigheid van de taliban in hun dorp door deze geografische ligging goed voelbaar is. Vooral 's nachts komt de taliban tot in hun dorp. Ook komt de Taliban langs Fatehabad om toegang te hebben tot Khogyani.”*

Verzoeker wijst er verder op dat *“Gezien deze sterke regionale verschillen en gezien de nabijheid van de Taliban (en ook IS) kan verwerende partij onmogelijk stellen dat het dorp Fatehabad veilig is door louter naar de veiligheidssituatie in het district Surkhrod in het algemeen te verwijzen. Immers, ook binnen het district Surkhrod bestaan belangrijke regionale verschillen wat betreft veiligheid. Er kan worden aangenomen dat de veiligheid in een dorp zoals Fatehabad, dat in de afgelegenere delen van Surkhrod ligt en grenzend aan andere onveilige districten, minder kan worden gegarandeerd dan delen van Surkhrod die dicht bij de stad Jalalabad liggen. Hoewel een nauwkeurige beoordeling, rekening houdend met de geografische ligging van Fatehabad, zich opdringt, heeft verwerende partij dit niet gedaan.”*

Verzoeker citeert verder uit informatie uit de COI Focus waaruit blijkt dat Surkhrod ontheemden uit het district Khogyani opvangt en meent dat *“gezien Fatehabad grenst aan Khogyani kan er niet vanuit gegaan worden dat ook Fatehabad voldoende veilig is als toevluchtsoord.”* Verzoeker wijst bovendien op informatie in de COI Focus waaruit blijkt dat de cijfers van slachtoffers mogelijks worden onderschat. Hij meent verder dat:

“Tot slot moet worden opgemerkt dat het verwerende partij toekomt om te beoordelen wat de kans is dat verzoeker het slachtoffer zal worden van geweld bij terugkeer naar Afghanistan. Het gaat om een reëel risico om geraakt te worden in zijn fysieke integriteit. De afkomst van dit geweld is niet van belang, zeker niet wanneer - zoals voor Afghanistan - duidelijk is dat geen bescherming voorhanden is. Verwerende partij lijkt in de bestreden beslissing voor te houden dat dit geweld willekeurig en dus niet gericht tegen bepaalde overheidsmensen of belangrijke gebouwen mag zijn. Echter, dit is een te beperkte visie. Ook geweld dat gericht is tegen bijvoorbeeld overheidspersoneel of - gebouwen kan verzoeker tot slachtoffer maken, wanneer deze aanslagen ongewild ook burgerslachtoffers maken.”

Hij wijst er verder op dat er ook andere vormen van geweld dan terreuraanslagen ernstige schade kunnen vormen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Hij citeert hierbij uit de COI Focus en wijst erop dat ook geweld tegen lokale handelaars, zoals verzoeker, deel uitmaakt van ernstige schade. Hij meent dat *“gezien het precaire karakter van de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst dringt zich een brede interpretatie van 'ernstige schade' zich op.”*

Verzoeker besluit dan ook dat: *“Om al deze redenen is het duidelijk dat de veiligheidstoestand in Fatehabad, het dorp waar verzoeker zijn hele leven heeft gewoond, té onstabiel is om als veilig te worden beschouwd.*

Daarom moet aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Gezien verwerende partij een foutieve en onnauwkeurige beoordeling maakt van de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst, schendt zij bovenstaande wettelijke bepalingen die voorschrijven dat een nauwkeurig onderzoek nodig is op basis van accurate en objectieve landeninformatie.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende documenten toe aan het verzoekschrift:

- een uittreksel uit het *"Country of Origin Information Report. Afghanistan Security situation – Update"* van EASO van mei 2018 (stuk 2);
- een uittreksel uit het *"Country of Origin Information Report. Afghanistan Security situation"* van EASO van december 2017 (stuk 3);
- de *"Nangarhar province: Surkhrod district Reference map"* en *"Afghanistan: Nangarhar province Reference Map"* van UNOCHA (stuk 4);
- een kaart van verzoekers regio van herkomst (stuk 5).

2.1.3. In een aanvullende nota van 5 december 2018 brengt de commissaris-generaal volgende documenten ter kennis:

- UNHCR's *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan"* van 30 augustus 2018;
- COI Focus *"Afghanistan. Veiligheidssituatie in Jalalabad"* van Cedoca van 20 februari 2018;
- EASO-rapport *"Afghanistan Security Situation"* van december 2017;
- EASO-rapport *"Afghanistan Security Situation - Update"* van mei 2018;
- EASO-rapport *"Country Guidance Afghanistan"* van juni 2018.

2.1.4. In een aanvullende nota van 11 december 2018 voegt verzoeker gedetailleerde kaarten met betrekking tot de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst die overeenkomen met een kaart die al bij het verzoekschrift werd gevoegd. Ter terechtzitting legt verzoeker de originele versie neer.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing waarom geen geloof kan worden gehecht aan de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waarbij hij evenwel geheel in gebreke blijft. De Raad stelt hierbij vast dat de motieven waarop de commissaris-generaal zich steunt om verzoeker de vluchtelingenstatus te weigeren pertinent en correct zijn, dat zij duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Gezien deze motivering niet dienstig wordt weerlegd, blijft zij onverminderd gehandhaafd:

"Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de onmiddellijke aanleiding vormen voor uw vertrek uit Afghanistan –drie dreigbrieven en de ontvoering van uw vader- niet overtuigen.

Vooreerst overtuigen uw verklaringen met betrekking tot de belagers van uw familie geenszins.

Wanneer het Commissariaat informeert naar de reden waarom de taliban uw vader precies viseren stelt u dat er in de dreigbrief van de taliban gezegd werd dat uw vader een spion was omdat hij vaak naar het districtscentrum ging en merkt u vervolgens op dat u in de aangifte verklaarde dat uw twee ooms langs vaderszijde, A.G. en S.G., achter de ontvoering van uw vader zaten (CGVS, p.12). Door het Commissariaat gevraagd om dit verder te verklaren stelt u dat uw ooms voorheen vaak ruzie hadden met uw vader over diens eigendom (CGVS, p.12-p.13). Wanneer het CGVS u vervolgens aanspoort om meer informatie te verstrekken over deze ruzie blijkt echter dat er slechts één discussie plaatsvond, die u overigens niet kan plaatsen in de tijd (CGVS, p.13).

Voorts verklaart u, hiernaar gevraagd door het Commissariaat-generaal, dat er voorafgaand aan noch na deze discussie andere bedreigingen werden geuit tot de eerste dreigbrief (CGVS, p.13 en p.14). Gevraagd of uw ooms nog op andere wijze, naast de vroegere discussie, lieten blijken dat ze de grond wilden hebben stelt u van niet en verwijst u opnieuw naar deze ene ruzie (CGVS, p.14). Er door het Commissariaat op gewezen dat uw vader in de dreigbrieven beschuldigd wordt van spionage, er ook aan uw vader en zijn zonen gevraagd wordt om toe te treden tot de taliban en vervolgens gevraagd het verband toe te lichten tussen de inhoud van de brieven en de eenmalige discussie tussen uw vader en uw ooms komt u niet verder dan de blote bewering dat de valse beschuldiging aan het adres van uw vader enkel een voorwendsel was om uw vader te kunnen ontvoeren en stelt u tot slot dat uw ooms bij de taliban betrokken zijn (CGVS, p.14). U slaagt er dan ook niet in de betrokkenheid van uw ooms langs vaderszijde in uw vermeende problemen aannemelijk te maken noch slaagt u er in aan te geven waarom uw vader precies zou worden gevisieerd door de taliban. Het houdt namelijk geen steek dat de taliban een landbouwer (CGVS, p.8) enkel zouden bedreigen omwille van zijn frequente aanwezigheid in het districtscentrum.

Bovendien legt u incoherente verklaringen af met betrekking tot de ontvoering van uw vader.

Zo laat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) in uw fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling (hierna NBMV) optekenen dat uw vader in het dorp Fatehabad woont samen met uw moeder (fiche NBMV) zonder aan te halen dat uw vader ontvoerd werd door de taliban. Nog vreemder wordt het als u dient aan te geven wie uw reis betaalde en u verklaart dat uw vader hier voor zorgde (fiche NBMV). Hiermee geconfronteerd door het Commissariaat-generaal ontkent u dit gezegd te hebben en verklaart u ook voor de DVZ te hebben aangegeven dat uw oom de reis betaalde (CGVS, p.21). Het louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen volstaat echter geenszins om deze incoherente verklaringen opnieuw in overeenstemming te brengen. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook op ernstige wijze.

Ook uw verklaringen met betrekking tot het tijdstip van de ontvoering doen bijkomende vragen rijzen. Daar waar u bij de DVZ aangeeft dat uw vader ontvoerd werd op 26 aqrab 1395 (16 november 2016 GK), precies één dag na de eerste dreigbrief, stelt u voor het Commissariaat-generaal dat uw vader ongeveer zeven dagen na de dreigbrief ontvoerd werd (DVZ, punt 5 en CGVS, 12). Gezien de ernst van de gebeurtenis mag er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u op een coherente wijze kan aangeven of uw vader de volgende dag, al dan niet na enkele dagen in uw woning verbleven te hebben, door de taliban werd meegenomen. De vaststelling dat u hier niet in slaagt ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw problemen bijkomend.

Tot slot legt u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de verblijfplaats van uw vader op het ogenblik dat u met uw oom langs moederszijde een aangifte deed van jullie problemen. Uit uw verklaring voor de DVZ en het CGVS blijkt dat u de aangifte van uw problemen deed in de maand jaddi 1395 (21 december 2016 tot 19 januari 2017 GK), nadat uw vader ontvoerd werd (DVZ, punt 5 en CGVS, p.12). Ook uit de door u neergelegde aangifte blijkt dat uw vader op dat ogenblik reeds ontvoerd was. Bovenstaande vaststellingen zijn echter niet te rijmen met uw verdere verklaringen voor het Commissariaat in dit verband. Wanneer het Commissariaat-generaal informeert naar de tijd tussen de ontvoering van uw vader en de aangifte stelt u namelijk dat uw vader nog thuis was toen u en uw oom de klacht gingen indienen (CGVS, p.17). Vervolgens door het CGVS gevraagd of uw vader al ontvoerd was toen u een klacht ging indienen bij het districtshuis stelt u van niet en verklaart u dat uw vader nog thuis verbleef (CGVS, p.17). Van een persoon wiens vader ontvoerd werd door de taliban mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij op een coherente wijze kan aangeven of zijn vader nog in zijn huis verbleef op het ogenblik dat er een klacht wordt ingediend bij de autoriteiten over de recente gebeurtenissen.

Tot slot dient te worden vastgesteld dat u incoherente verklaringen aflegt met betrekking tot de verkregen steun van de overheid.

Zo verklaart u voor het Commissariaat dat uw familie beschermd werd door de overheid na ontvangst van de eerste dreigbrief doch er later van op de hoogte werden gebracht dat de overheid 's nachts niet meer voor jullie veiligheid kon instaan (CGVS, p.18). Dit strookt niet met de door u neergelegde brief van de Afghaanse autoriteiten waarin vooreerst wordt verwezen naar de algemene strijd in uw regio en vervolgens wordt aangegeven dat het nutteloos is uw familie te helpen aangezien uw belagers reeds gevlucht zouden zijn op het ogenblik dat de troepen uw woning bereiken. Er wordt u vervolgens aangeraden om in te staan voor uw eigen veiligheid. Het mag bovendien verbazen dat u voor de DVZ (DVZ, punt 5) noch in uw relaas voor het Commissariaat (CGVS, p.12) aanhaalt dat uw familie vanaf de eerste dreigbrief van 's morgens tot 's avonds werd bewaakt en dit pas later in het persoonlijk onderhoud

vermeldt. Bijkomend wordt er ook pas in de laatste dreigbrief verwezen naar uw contact met de autoriteiten, hetgeen de geloofwaardigheid van uw beweringen met betrekking tot de verkregen steun bijkomend aantast.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u uw voorgehouden problemen met de taliban geenszins aannemelijk weten te maken. De vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan u dan ook worden toegekend.

De door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten wijzigen bovenstaande conclusie niet. Documenten hebben immers enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Uw taskara noch de taskara van uw vader tonen de problemen die u Afghanistan deden verlaten aan. Bovendien dient wat deze documenten betreft te worden vastgesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom maar slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de bestreden beslissing terecht als volgt:

"Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad van 20 februari 2018 en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdsteden, sterk verschilt van deze op het platteland. Dit geldt eveneens voor de stad Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart provinciaal district vormt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Jalalabad echter groter is dan de districtsgrenzen aanduiden. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad liggen in de omliggende districten Behsud, en Surkh Rod, respectievelijke ten noorden en ten westen van de stad Jalalabad. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie, plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict-gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende dorpen doen opgaan in een grootstedelijk gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt. De wijken die een buitenwijk vormen van de stad Jalalabad, maar de jure in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de typologie van het geweld in de districten Jalalabad, Behsud en Surkhrod gelijklopend is. In alle drie de districten kan het gros van het geweld toegeschreven worden aan de taliban of ISKP.

Het geweld in is voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van aanslagen met berrmbommen (IED's), mijnen en andere explosieven. Daarnaast vonden er ook enkele complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden.

Hoewel het geweld in de drie districten voornamelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is niet van dien aard dat het inwoners van Jalalabad, Behsud of Surkhrod dwingt hun woonplaats te verlaten. De drie districten blijken daarentegen een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ISKP actief is in de provincie Nangarhar, en er de taliban en ANSF bestrijdt. ISKP is openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Het CGVS benadrukt dat aan asielzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Niettegenstaande er zich in de het district Surkhrod met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Surkhrod actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Surkhrod aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Verzoekers betoog in het verzoekschrift kan geen afbreuk doen aan het voorgaande. De door verzoeker toegevoegde informatie is immers dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop voorgaande veiligheidssituatie van het district Surkh Rod is gesteund. Het door verzoeker en de commissaris-generaal toegevoegde "Country of Origin Information Report: Afghanistan Security Situation – Update" van EASO van mei 2018 bevestigt enkel de analyse die in de bestreden beslissing werd gemaakt over de veiligheidssituatie in het district Surkhrod.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in het district Surkhrod in de provincie Nangarhar als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift wijst op de nabijheid van zijn dorp Fatehabad bij het district Khogyani en de aanwezigheid van de taliban en IS aldaar, merkt de Raad op dat verzoeker hiermee niet aantoonst dat in zijn dorp Fatehabad sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie in Jalalabad" van Cedoca van 20 februari 2018 (Landeninformatie, stuk 14, p. 2) kan weliswaar blijken dat zich in verzoekers dorp een beperkt aantal veiligheidsincidenten hebben voorgedaan, waaronder twee aanvallen die kunnen beschouwd worden als "remote violence" en één gevecht tussen strijdende partijen. Deze aanvallen kaderen echter in het patroon van geweld zoals hierboven beschreven voor het district Surkhrod. De Raad merkt verder op dat uit het door verzoeker toegevoegde EASO-rapport blijkt dat in de periode van 1 januari 2017 tot 26 maart 2018, 89 300 personen uit het district Khogyani en slechts 17 personen uit het district Surkhrod ontheemd werden.

Uit deze informatie kan dan ook niet blijken dat de mate van willekeurig geweld in verzoekers dorp hetzelfde peil bereikt als de mate van het willekeurig geweld in het district Khogyani. De door verzoeker bijgevoegde informatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in zijn regio en de in zijn verzoekschrift en aanvullende nota neergelegde kaarten met betrekking tot de controle van de taliban en IS in zijn regio van herkomst kunnen geen afbreuk doen aan deze vaststellingen. Verzoeker toont aldus niet aan dat in zijn dorp Fatehabad sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan vooreerst dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. In zoverre verzoeker aanvoert dat hij louter omwille van zijn werk als lokale handelaar een groter risico loopt op om slachtoffer te worden van het geweld dat in zijn regio plaatsvindt, merkt de Raad op de door verzoeker geciteerde informatie louter betrekking heeft op lokale handelaars die zich bevinden in de stad Jalalabad, terwijl verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij een winkeltje uitbaatte in zijn dorp (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 5-7). Bovendien verklaarde verzoeker bij aanvang van de procedure nog dat hij nooit gewerkt had (DVZ-verklaring, stuk 16, p. 5), zodat de geloofwaardigheid van verzoekers profiel wordt ondermijnd. Er is dan ook geen sprake van een risico op ernstige schade in hoofde van verzoeker. Hoe dan ook is de Raad van oordeel dat van een gewone burger redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij het persoonlijk risico om slachtoffer te worden van een aanslag door anti-gouvernementele elementen (AGE's) kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van AGE's worden aangeduid. De Raad merkt op dat niets verzoeker ervan weerhoudt om werk te zoeken op een plaats waardoor hij zichzelf niet aan een dergelijk risico zou blootstellen. Aldus merkt de Raad op dat verzoeker geen bewijs levert dat hij specifiek zal worden geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden. De mate van willekeurig geweld die vereist is om in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus moet in zijn hoofde daarom niet lager worden ingeschat.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP